

פרקליט פיזר (עם אשתו)
יועצים לעניינים סובייטיים

רונרט ("באר") מקפרלן (או היועץ לביטחון לאומי של הנשיא רונלד רגן), ולא עם מוכיר-המדרינה ג'ורג' שולץ, כדי לטפל בענייני הגיש זה.

לוב, מוסקוה, סעודיה

ל פרשת צינווריהנפט העיראקי היה בפברואר 1988 הד חוק בעיתונות האמריקאית, עד כדי כך שאישיותו של ברוס רפפורט עוררה את התעניינותו של החוקר המיוחד, ג'יימס מקקארי.

נפתחה חקירה במטרה לברר את תפקידו של נשיא "סוק" בפרשת סחר-הנפט במוזרה הד תיכון, ובפרשה של הפרת האמברגו נגד העברת טכניולוגיה למדינות הגוש ה-מזרחי.

שרותי-מדריעין מערביים מסויימים חשדו בקיומם של קשרים סודיים בין החברה האוסטרית נוריקום, חברת-הית של הקונצרן וואיסט-אלפין והקבוצה הסובייטית אינטר-מאריטים. המנהלת על-ידי ברוס רפפורט.

נראה שרפפורט שיחק תפי קוד באספקת תותחים בקוטר 155 מ"מ, על תחמושתם, לאי-ראו.

בכל מיקרה, שמו של רפפורט הזכור כמה פעמים במיסגרת החקירה שנערי-כה על-יפי הוראת שרי-הפנים האוסטרי, קארל בלכה, מיסמכים מסויימים, המדי-כירים את לוב כיעד הסופי של ה-מישלוחים (במקום איראן, שעליה חל האמברגו) סופקו כנראה על-ידי בעליה של אינטר-מאריטים.

קשריו של רפפורט עם לוב הם איתנים, והחלו לפני שנים רבות.

חלק מהנפט הלובי המיועד לניקא-רגואה עובד דרך בתי-הזיקוק שלו באנטיגואה.

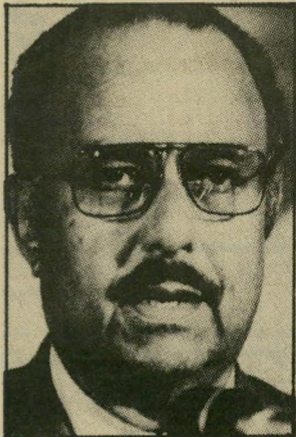
ידוע גם שברוס רפפורט פעיל מאוד בשיווק נפט סרי-בייטי.

מצד שני, בנק אינטר-מאריטים שי-נוסד על-ידי ב'זנבה במאי 1966, הוא אחד הצינורות המשמשים את מוסקוה למכירת מתכות יקרות או נדירות.

שנים מהגורמים החשובים ביותר במיסחר בין מזרח ומערב נמנים עם יד-ידיו.

הראשון הוא ארמנד האמר, נשיא ומנכ"ל של חברת-הנפט אוקסידנטל. שהוא עצמו בעל קשרים טובים למדי-בלוב.

היה זה האמר שהציג את רפפורט בגאבוה, באמצעות (המשך בעמוד 20)

סומוזה
הוראה אישית

האמר
מתווך עם לוב

הממשלה, והוא מציין שישראל מוכנה לחתום על הסכם סודי עם עיראק וארצות-הברית, בתנאי שתהנה מחלק מהנפט שיגיע לעקבה.

ארווין מיז השיב לפרס במיזכר ככתב-ידו, מהדי באוקטובר 1985. תוך מתן הסכמתו העקרונית לפרוייקט בבטר-רפפורט, הוא נהג בוהירות, ויעץ לראש ממשלת-ישראל ליצור קשר עם

חובותיה של החברה עלו אז על 10 מיליארד דולר!

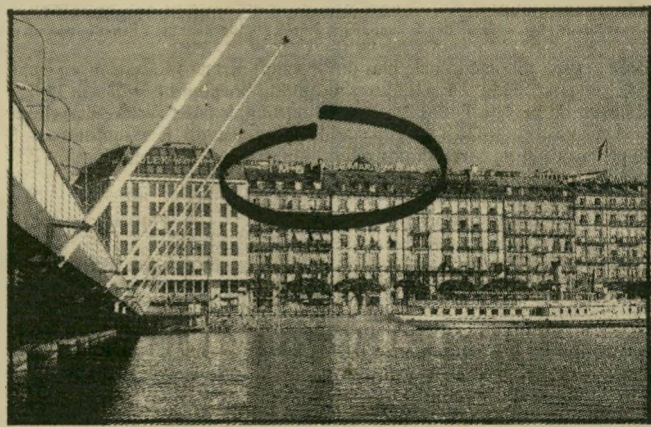
ממשלת-אינדונזיה ראו הגישה תבי-עה מישפטית נגד איש-העסקים מז'ני-בה, על "הונאה והגשת חשבונות כוז-בים".

בהמשך באה שרשרת של מישפטים, שהסתיימו בעסקה לטובת רפפורט, שקיבל ב-1979 פיזיונים בסך 160 מיליון דולר.

להפתעתם הרבה של המשי-קיפים, חידש רפפורט ב-1980 את פעילותו המיסחרית באיני-דונזיה...

בינואר 1980 קיבל איש-העסקים הנועז שותפות של 75% בבתי-הזיקוק הלאומיים של אנטיגואה, מדינה זעירה בעלת כ-80 אלף תושבים, הגרים בשלושה איים על שטח כולל של 442 קמ"ר, באיזור האיים הקאריביים. מאז מחזיקה חברת וסט אינדיס אויל קומפני (שבה יש לרפפורט 75% מהון-המניות) במנופול על שוק-הדלק במדינה.

נגד מנופול זה נאבק עתה חלק מהמייסד הפוליטי, ואף גורמים בממ-

מישרד, "אינטר-מאריטים" בז'נבה
חביעה על 436 מילין דולר

שלה. הדבר לא מדיג במיוחד את וסט אינדיס אויל קומפני. ונראה שלחברה יש גב חזק למדי באנטיגואה, ובכל איזור הקאריביים. בכל מיקרה, החברה נבחרה כדי לספק דלק לצי האמריקני בעת התערבותם הצבאית בגרנדה, כאוק-טובר 1983.

שמו של ברוס רפפורט היה מעורב גם בפרשת צינווריהנפט שעיראק הת-כוונה לבנות ב-1982.

בתקופה זו סגרה סוריה את צינור הטפליין, שקושר במשך שנים רבות בין עיראק לבין היסית-הכוכ. מתוך חשש לחנק כלכלי, רצתה נגדא כאותה תקופה לבנות צינור-נפט חדש שאמור היה להסתיים בעקבה, ביס-סוף. כאשר החברה האמריקאית בכטל זכתה

הצבאי קצין-בכע. הוא היה נשוי ואב לשלוש בנות, כאשר חוזר לחיים האזרחיים, ב-1953.

במקביל לחברתו הפעילה במי-פלגת-העבודה הישראלית, שבה הוא מכיר את כל המנהיגים החל משימרון פרס, עבר ברוס רפפורט לעולם-העסי-קים. כיועץ מישפטי ופיננסי של צ"ם, חברת-הספנות הלאומית של מדינת-ישראל, הוטל עליו לנהל את המשא-ומתן לקבלת הלוואות מבנקים זרים. רק ב-1958 התחיל בעסקים פרטיים ממש. ביחד עם ידידים הקים חברה להספקת-מוזון, שהתמחה בהספקת ארוחות מוכנות ומוזון קפוא עבור צוותי אוניות-הסוחר.

ההצלחה היתה מיידית. בעי-בור 10 שנים כבר היו לחברה 650 נציגויות, בכל העולם. עם הזן עצמי של ארבעה מיליון פרנקים שווייציים, מוכרת חבי-רה זו, ששמה "אינטר מארי-טיב סרביסס קומפני לימטיד", בעולם כולו, כנותנת שרותים מכל הסוגים בתחום הימאות.

ב-1964 פתח רפפורט בשווייץ את יומפי. שרשרת של מיסעדות למוזון-מהיר, והקדים בכך 10 שנים את אופנת הפאסט-פוד. לעסק היה הזן של 430 אלף פרנקים שווייציים, אך הוא לא עמד בציפיות וחוסל כעבור שלוש שנים.

זה היה אחד הבישלויות ה-נדירים של בעלי-בית תקיף זה.

כבר באותה תקופה נסע איש-העסקים זה, ששאפתו הבינלאומיות התחזקו מיום ליום, הרבה בעולם.

לצורך נסיעותיו נעזר בברי-כון של ניקארגואה. יש הטוי-ענים שהוא ניתן לו על-יפי-הוראה אישית של הדיקטטור אנאסטאסיו סומוזה.

לקבלת הארוחות השווייציות נאלץ להמתין עד 1972. הפעולה המינהלית נרשמה במועצה של פרינסי-סמכר, בקאנטון ז'נבה.

בשנות ה-60 הקים רפפורט שותפות עם מיכאל קולוקונדיס, בנו של בעלי-אוגיות יוני עשיר. קולוקונדיס-הבן הוא מארחיו הקבועים של הדיסקוטק הידוע לה בטקלאן בז'נבה, שם הוא מארח ברוח-חלב את אורחיו המכבדים בעיר.

כך קרה שבאחד הערבים הוא הציג לפני שותפו יריד אינדונזי, הגנרל איכנו סוטובו, נשיא חברת-הנפט האיני-דונזית פרטמניה.

מיפגש זה עתיד היה להוביל

לשיתוף פעולה פורה-במיוחד עבור ברוס רפפורט, אם כי היה הרה-אסון עבור אינדונזיה.

"חשבונות כוזבים"

יזי מז של רפפורט הופיע בראי-שונה בעיתונות הבינלאומית בקשר לפשיטת-הרגל של פרטמניה, חברת-הדלק הלאומית האינדונזית, שהוכרזה כפושטת-הרגל בחודש מרס 1975.

* רפפורט הורד בדרנה וואלץ לפרוש מצגל אחרי שניצל את טמנדו בצבא לניהול עסקים פרטיים.

תיזכורת

במערכת-ההבחירות הנוכ-חית תוקף הליכוד את המי-ערך בכל האמצעים ובכל התחומים. ואילו דווקא מר-שת הצינור העיראקי, שבה נטען כי הובטח למפלגת-העבודה שוחד של עשרות מיליוני דולארים, אינה מוזי-כרת כלל.

האם יש לליכוד סיבה טובה לשתוק?

כי ברוס רפפורט איננו סתם מישהו. הוא איש-עסקים מצי-ליח. חברותיו הרבות (נספרו יותר מ-60) מתפרשות ברשת קורי-עכביש ברחבי העולם.

את הזנו הוא עשה בכוח הזרוע. הוא התחיל מכלום וכנה את עצמו בעשר אצבעותיו.

הוא נולד בחיפה ב-1922, במישפחה יהודית ממוצא רוסי, שהשתקעה בארץ-ישראל בתקופת המנדט הבריטי. אינו עבד כפועל-בניין בהסתדרות, האיגוד המיקצועי החזק ובעל הנטייה הסוצי-יאליסטית, שבאותה-עת שלט בריציפי-נמל-חיפה. הוא פירנס בדוחק את ששת ילדיו במשכורתו הרלה.

לברוך הצעיר (שמאזרח ירי-תר שינה שם זה, שהוא יהודי טיפוסי, לברוס, שהוא בינלי-אומי יותר) היתה, אם כן, ילדות קשה.

ילד מרבה להתקוטט

מי שהבירוהו באותה תקופה מת-ארים אותו כילד מרדן, שהורבה להתקוטט.

עבודתו-הנמל משכו אותו מאור,

מיז
אזורה לפרס

קדיאפי
קשרים סמויים

ובמשך תקופה ארוכה טען שכרצונו להיות מלה. בימי מילחמת-העולם השנייה שירת בצבא הבריטי, ואחר-כך השתתף במילחמת-העצמאות של ישר-אל, בשורות ההגנה. למחרת ההכרזה על עצמאות המדינה העברית החליט להישאר בצבא, וגם להמשיך בלימודי-המישפטים. זמן לא-רוב לאחר שהועבר למישטרה הצבאית, הצטרף לביתי-הדין